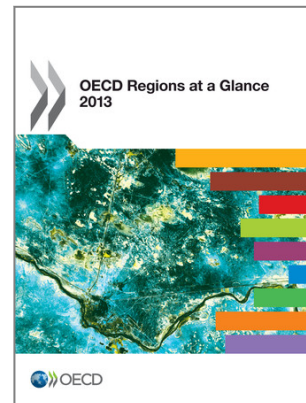

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions at a Glance 2013

Summary in Hungarian

Olvassa el a teljes könyvet az alábbi témában: 10.1787/reg_glance-2013-en

OECD régiós körkép 2013

Összefoglalás magyarul

A régiók a kormányzatok növekedésösztönző, jólétnövelő és az egyenlőtlenségek megszüntetését célzó erőfeszítéseinek előterében állnak, ám a gazdasági válság hatására az OECD-országok felében megnőtt a különbség a vezető és a lemaradó régiók egy főre jutó GDP-je között. A legjobb 10%-ban teljesítő régiók és a legalsó 10%-ban szereplő régiók között Dániában, Írországbán és Szlovákiában nőtt a legnagyobb mértékben a különbség, több mint 8 százalékponttal. Ahol a regionális egyenlőtlenségek csökkentek, az – Kína és India kivételével – inkább a leggazdagabb régiók visszaesésének, semmint a legszegényebb régiók felzárkózásának volt köszönhető. A vizsgált országok háromnegyedében a legjobb 10%-ban teljesítő régiók egy főre jutó GDP-je csökkent 2008 és 2010 között, ezen belül a legnagyobb mértékű csökkenés (12%) Kanadában és Észtszországban volt megfigyelhető.

A regionális, helyi és szubnemzeti önkormányzatok 2012-ben az OECD-térség állami kiadásainak 40%-át adták, bár az egyes országokra vonatkozó adatok jelentős eltéréseket mutatnak a föderalizmus, a regionális decentralizáció és a pénzügyi autonómia fokától függően. A szubnemzeti önkormányzatok adták az OECD-térség közvetlen állami beruházásainak 72%-át, sőt a szövetségi országokban (Belgium, Kanada, Németország, Svájc és az Egyesült Államok) sokszor még ennél is nagyobb százalékát, ugyanis ezekben az országokban az összesített számadat a szövetségi államok beruházásait és a helyi önkormányzati beruházásokat is tartalmazza.

A különféle méretű városok, de főként a nagyvárosok nagyban hozzájárulnak a nemzeti teljesítményhez. Az OECD-országok 275 metropolisztérsége az OECD-térség GDP-jének több mint felét adta a 2000–2010 közötti időszakban. A gazdasági válság azonban a metropolisztérségekben is nagy hatással volt a munkaerőpiacra. Ennek eredményeképpen 2012-ben a munkanélküliségi ráta az OECD metropolisztérségeinek 45%-ában magasabb volt a nemzeti átlagnál.

Míg a metropolisztérségek fontos közpolitikai egységek, gazdasági és társadalmi határaik általában nem azonosak a közigazgatási határokkal. Az esetek zömében nagyon sok helyi és regionális önkormányzat is részt vesz ugyanazon város politikai döntéshozatali folyamataiban, ami a célkitűzések hatékony összehangolását teszi szükségessé a különböző intézmények között.

Bár a gazdasági növekedés és a siker más mérőszámai nagy eltéréseket mutatnak a régiók között, sőt, egy adott országon belül is, az OECD tanulmánya rámutat, hogy az alulteljesítő régiók is versenyképesé válhatnak egy megfelelő politikai mix alkalmazásával, illetve akkor, ha az erőfeszítéseket az összes kormányzati szinten összehangolják.

Fő megállapítások

A régiók hozzájárulnak a növekedéshez és a jóléthez

- Az OECD-országok átlagát tekintve az elmúlt évtizedben a teljes foglalkoztatottságnövekedés 39%-át és a GDP-növekedés 42%-át a régiók mindössze 10%-a adta.

- A gazdasági válság következtében az egy főre jutó GDP 2008 óta csökken a régiók zömében. A vidéki régiókban a csökkenés mértéke átlagban kisebb volt, mint a városi régiókban, ám bár a vidéki régiókban a jelek szerint nehezebb a munkahelyteremtés egy gazdasági hanyatlás idején.
- A magas munkanélküliségi rátákkal jellemezhető OECD-régiókban a részidős foglalkoztatás aránya is magasabb, ráadásul ez az arány még nőtt is az elmúlt néhány évben. Hogy ki dolgozik rész munkaidőben, azt nemcsak a regionális demográfia befolyásolja, hanem a szabályozások és az egyes családtámogatási szolgáltatásokhoz, például a gyermekgondozó létesítményekhez való hozzáférés is.
- 2011-ben az OECD-régiók mintegy 26%-ában a nők kevesebb mint 50%-a állt alkalmazásban. A nők foglalkoztatása terén a regionális hátrányok Izraelben, Olaszországban, Szlovákiában, Spanyolországban, Törökországban és az Egyesült Államokban a legnagyobbak.
- Különösen aggasztó a fiatal munkanélküliek magas száma Görögországban, Olaszországban, Mexikóban, Lengyelországban, Portugáliában, Szlovákiában és Spanyolországban, ahol arányuk egyes régiókban a 40%-ot is meghaladja. Ezen régiók sajátos munkaerő-piaci feltételeinek javítása és a helyi helyzetre szabott politikák bevezetése nagyban elősegítené a nemzeti szintű fellendülést.
- Bár az elmúlt 30 évben az OECD-országok mindegyikében nőtt a várható élettartam és csökkent a gyermekhalandóság, még mindig nagy különbségek figyelhetők meg az egyes régiók között Spanyolországban, Ausztráliában, Mexikóban, az Egyesült Államokban és Portugáliában mindkét területen, míg Kanadában és Szlovákiában a gyermekhalandósági rátákban mutatkoznak még mindig különbözőségeket az egyes régiók között.
- 2005 és 2008 között a legtöbb OECD-országban csökkent az egy főre eső széndioxid-kibocsátás, különösen Kanadában, a nem OECD-országok közül pedig Brazíliában.

Együttműködés szükséges, és kevesebből kell többet tenni

- 2012-ben az OECD szubnemzeti önkormányzatainak kiadásai a GDP 17%-át, az összes állami kiadás 40%-át és a közvetlen állami beruházások 72%-át tették ki.
- Az adóbevételek az OECD-térség szubnemzeti önkormányzatai bevételeinek átlagosan 45%-át, míg a központi és a nemzetek feletti kormányzatoktól érkező transzferek a bevételek mintegy 38%-át adják.
- 2012 végén az OECD-térség (30 ország) általános bruttó államadóssága a GDP 113%-át tette ki, míg a szubnemzeti önkormányzatok adóssága a GDP 22%-ára rúgott.
- 2007 és 2012 között a szubnemzeti önkormányzatok egy főre eső közvetlen beruházásai meredeken visszaestek (mintegy 7%-kal), ami a költségvetési hiányok csökkentése és a jóléti, egészségügyi és oktatási kiadások fenntartása érdekében hozott megszorítások következménye volt. Ugyanezen időszakban 14%-kal nőtt az egy főre eső szubnemzeti bruttó adósság, ami fejenként nagyjából 1000 USD növekedésnek felel meg.
- A költségvetési és a kiadási döntésekben az összes kormányzati szintnek együtt kell működnie, a célkitűzéseket és a politikai intézkedéseket a nemzeti, a regionális és a helyi önkormányzatokra kiterjedően összehangolva.

A metropolisztérségek a növekedés, a fenntartható fejlődés és a társadalmi felzárkózás motorjai

- Az OECD népességének hetven százaléka különböző méretű városokban él, és csak a metropolisztérségek 50%-át adják az OECD lakosságának.
- 16 OECD-országban az összes szabadalom 65%-át metropolisztérségekben jegyezték be 2008-ban.
- A válság a metropolisztérségekre is hatással volt: a vizsgált 28 országból 26-ban a munkanélküliségi ráta a metropolisztérségekben nagyobb mértékben nőtt az elmúlt négy évben, mint az előző évtizedben.
- A városok számos metropolisztérségben a népességnövekedés üteménél gyorsabban terjeszkednek.
- A metropolisztérségek nagy energiafogyasztók és széndioxid-termelők. Ennek ellenére az OECD-országok felében a metropolisztérségekben alacsonyabb az egy főre eső széndioxid-kibocsátás, mint a kevésbé sűrűn lakott régiókban.

© OECD

Ez az összefoglalás nem hivatalos OECD fordítás.

Ez az összefoglalás abban az esetben másolható, ha megemlítsre kerül az OECD szerzői joga és az eredeti kiadvány címe.

A többnyelvű összefoglalások az eredetileg angol ill. francia nyelvű OECD kiadványok kivonatos fordításai.

Az OECD on-line könyvesboltban díjmentesen állnak rendelkezésre: www.oecd.org/bookshop

További információ kérhető a Közügyi és Kommunikációs Igazgatóság Jogi és Fordítási Csoportjától: rights@oecd.org, fax: +33 (0)1 45 24 99 30.

OECD Rights and Translation unit (PAC)

2 rue André-Pascal, 75116

Paris, France

Látogasson el honlapunkra: www.oecd.org/rights

[Olvassa el a teljes angol nyelvű verziót az OECD online könyvtárában, az OECD iLibrary-n!!](#)

© OECD (2013), *OECD Regions at a Glance 2013*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_glance-2013-en